

ЕДУКАЦІЙНИЙ ДАЙДЖЕСТ

МІЖНАРОДНИЙ РУХ ЧЕРВОНОГО ХРЕСТА І ЧЕРВОНОГО ПІВМІСЯЦЯ: ГУМАНІТАРНА ДИПЛОМАТІЯ І АДВОКАЦІЯ

Періодичний адвокаційний документ,
спрямований на підвищення обізнаності про
ключові інструменти та процеси адвокаційної
діяльності в Україні та за кордоном

МІЖНАРОДНИЙ РУХ ЧЕРВОНОГО ХРЕСТА І ЧЕРВОНОГО ПІВМІСЯЦЯ: ГУМАНІТАРНА ДИПЛОМАТІЯ І АДВОКАЦІЯ

Відповідно до Стратегії Міжнародної Федерації Червоного Хреста 2020, прийнятій на Генеральній Асамблеї у 2009 році, гуманітарна дипломатія — засіб впливу на уряди, інструмент впливу на думки лідерів країн на користь особливо вразливої категорії громадян відповідно до основоположних принципів гуманітарної діяльності. Стратегія 2020 визначає **гуманітарну дипломатію** як один з трьох заходів, що дозволяють досягнути стратегічні цілі Міжнародної Федерації Червоного Хреста (МФЧХ).

Адвокація — цілеспрямована діяльність з представництва та захисту, безпосередня підтримка чи виступ у підтримку особи, питання чи політики¹. Це інструмент для позитивної соціальної зміни.

Політика МФЧХ щодо гуманітарної дипломатії визначає **4 ключові дороговкази** для кожного національного товариства та МФЧХ для ефективного застосування гуманітарної дипломатії:

1. Обов'язок переконувати;
2. Переконування за допомогою відповідних дипломатичних інструментів та дій;
3. Зосередження на сферах знань і досвіду;
4. Взаємодія з партнерами поза Міжнародним рухом у відповідний час.

ФОРМИ ГУМАНІТАРНОЇ ДИПЛОМАТІЇ²:

Конфіденційна дипломатія включає пряме представництво високого рівня перед урядовими міністрами та високопосадовцями. Вважається найбільш вдалою у разі, якщо дипломатичне переконування та діяльність засновані на знаннях, дослідженнях і досвіді Національного товариства.

Громадський вплив — форма адвокації, що позиціонує національні товариства як експертів на певні теми (наприклад, міжнародне гуманітарне право). Зазвичай це доповнює сильну конфіденційну дипломатію.

Кампанії громадської адвокації використовуються для інформування та роз'яснення громадськості про гуманітарні цінності, підвищення обізнаності про потреби вразливих категорій осіб, з особливим наголосом на сферах знань і досвіду Червоного Хреста і Червоного Півмісяця.

Політичний захід має на меті ознайомити вибрану групу зацікавлених осіб та політичних діячів з певним питанням.

Низова адвокація — дія на вимогу рішення спільної проблеми шляхом лобювання і впливу на осіб, що приймають рішення, для впровадження змін.

¹ Рятуюмо життя — змінюємо мислення / Інформаційний бюлетень Міжнародної Федерації Товариств Червоного Хреста і Червоного Півмісяця, Тихоокеанський регіональний офіс. Серпень 2012.

² МФЧХ, Тихоокеанські національні товариства: стратегія гуманітарної дипломатії 2012 [2012].

ІНСТРУМЕНТИ ДЛЯ СПРИЯННЯ ДІЯЛЬНОСТІ З ГУМАНІТАРНОЇ ДИПЛОМАТІЇ:

Міжурядові
резолюції

Створення середовища

Партнерство

Працівники МФЧХ (джерело: www.ifrc.org)

Як найбільша гуманітарна мережа у світі, МФЧХ включає **191 національне товариство Червоного Хреста і Червоного Півмісяця**. Роль національних товариств як допоміжних уряду у гуманітарній сфері дозволяє національним товариствам Червоного Хреста і Червоного Півмісяця мобілізувати та організувати цивільне населення для роботи з органами державної влади для полегшення людських страждань. Усі національні товариства та їх секретаріат дотримуються **Основоположних принципів** Міжнародного руху Червоного Хреста і Червоного Півмісяця, коли приймають рішення щодо вирішення питань за допомогою гуманітарної дипломатії.

Гуманність

Добровільність

Незалежність

Нейтральність

Неупередженість

Єдиність

Універсальність

Розширення гуманітарного порядку денного, насиченого викликами, породженими глобалізацією, кліматичними змінами, бідністю, фінансовою нестабільністю, спонукало національні товариства вдаватися до різних форм гуманітарної дипломатії. Відстоюючи інтереси, національні товариства привертають увагу до потреб та прав вразливих осіб, належним чином використовуючи свою допоміжну роль.

Приклади гуманітарної дипломатії національних товариств

Австралійський Червоний Хрест

Відповідно до опитування «Люди на війні», 40% населення Австралії вважало, що тортури з метою отримання важливої інформації

**Australian
Red Cross**

прийнятні. Австралійський Червоний Хрест усвідомив необхідність навчати громадськість та осіб, що приймають рішення, про вплив МГП на війну.

Досягнення:

У кожному великому австралійському місті Австралійський Червоний Хрест запустив громадську кампанію з поширення меседжу міжнародного гуманітарного права (МГП) «Навіть війни мають закони», використовуючи онлайн-опитування та публічні виступи щодо таких питань, як неправомірність використання тортур та захист законів про дітей-солдат. Австралійський Червоний Хрест також розповсюджував листівки з інформацією про МГП та проводив роботу з метою підвищення обізнаності членів парламенту про МГП. Посібник з питань МГП «Сприяння дотриманню міжнародного гуманітарного права: посібник для парламентаріїв» був розроблений та поширений серед усіх штатних та федеральних парламентарів.

Результати:

Адвокаційні заходи виявились найбільш вдалим у навчанні, інформуванні та задіянні ключових зацікавлених сторін щодо МГП. У цифровому вираженні результати були такі: 6000 осіб пройшли опитування, а спливаюча підказка з'явилась на сайті 10 000 разів. Згідно з опитуванням, лише 5% населення вказало на припустимість застосування тортур.

Австрійський Червоний Хрест

У 1994 році Австрійський Червоний Хрест прийняв рішення ввести національну заборону на протипіхотні міни, використовуючи **сильну конфіденційну дипломатію**, яка передбачає безпосереднє представництво високого рівня перед урядовими міністрами та високопосадовцями. Такий тип дипломатії вважається найбільш вдалим у разі, якщо дипломатичне переконування та

діяльність базуються на знаннях, дослідженнях і досвіді Національного товариства. Австрійський Червоний Хрест обрав паралельний підхід: юридичний відділ розробив проєкт закону про заборону наземних мін. Перш за все, сильна конфіденційна дипломатія забезпечила підтримку в парламенті. У той же час було проведено громадську кампанію з метою заручитися громадською підтримкою для заборони наземних мін.

Досягнення:

Ключові політичні прихильники були ідентифіковані за допомогою Австрійського Червоного Хреста, проведено серію заходів з підвищення обізнаності та адвокації (медіа-звіти, переговори, події і прес-конференції). Розповсюджено інформацію через щоквартальну публікацію Національного товариства серед його 800 000 членів, загальнонаціональну петицію на підтримку закону про заборону, проведено кампанію листів, спрямовану на парламентарів.

Результати:

Восени 1996 року усі в парламенті проголосували за заборону, крім однієї парламентської фракції. 1 січня 1997 року відповідний федеральний закон вступив у дію. Згодом уряд виступив за міжнародну заборону протипіхотних мін, а австрійські дипломати розробили проєкт документа того, що стане Оттавською конвенцією.

Норвезький Червоний Хрест

Після військової інтервенції Косово в НАТО, Норвезький Червоний Хрест представив звіт від МКЧХ парламенту та уряду Норвегії у 2000 році. Рік опісля парламент Норвегії доручив уряду

працювати над міжнародною заборonoю на використання касетних боєприпасів. Зіткнення думок сталося навколо дилеми: якщо Норвегія виключить свій власний тип зброї з визначення касетних боєприпасів, які слід заборонити, вона втратить свій авторитет. У той же час організації громадянського суспільства продовжували наполягати на тому, щоб остаточна заборона охоплювала усі типи касетних боєприпасів.

Досягнення:

Норвезькому Червоному Хресту вдалось заручитись **громадським впливом** завдяки знанням та резолюціям Міжнародного руху. Резолюція Ради делегатів закликала усі компоненти Міжнародного руху сприяти ініціативам, спрямованим на відмову від використання та передачу касетних боєприпасів.

Результати:

Згодом було прийнято політичне рішення вилучити зброю з військового арсеналу. Це заклало основу для роботи Міністерства закордонних справ Норвегії над міжнародним юридично зобов'язуючим договором про заборону усіх відомих касетних боєприпасів. **Конвенція про касетні боєприпаси** була підписана 94 країнами в Осло в грудні 2008 року і набула чинності 1 серпня 2010 року.

Товариство Червоного Хреста Палау

Після обвалу мосту Корор-Бабельдаоб у 1996 році, новостворене Товариство Червоного Хреста Палау відреагувало на перше велике стихійне лихо у Республіці Палау. Товариство Червоного Хреста Палау зіткнулося з необхідністю чітко окреслити свою допоміжну роль уряду, при цьому підкреслюючи свій статус незалежного

гуманітарного актора. Товариство Червоного Хреста Палау мав забезпечити більш ефективний підхід до свого власного статусу як допоміжного, це допомогло їм роздавати контейнери з водою на власних умовах, а не через села обраних представників.

Досягнення:

Представники Товариства Червоного Хреста Палау зустрілися з тодішнім віце-президентом, дієва комунікація на основі відкритого діалогу, співробітництва та культурної чутливості забезпечила пояснення глобального мандату Національного товариства і основоположних принципів, з акцентом на незалежності та нейтральності.

Результати:

Конструктивні відносини з Урядом Палау були досягнуті завдяки заходам з гуманітарної дипломатії. Товариство Червоного Хреста Палау підвищило свою видимість та авторитетність як незалежний гуманітарний актор та позапартійна структура.

ОФІС ЧЕРВОНОГО ХРЕСТА ПРИ ЄВРОПЕЙСЬКОМУ СОЮЗІ У БРЮССЕЛІ: ВІДПОВІДЬ НА ПОТРЕБИ ВРАЗЛИВИХ ОСІБ У ПАРТНЕРСТВІ З ЄС

Офіс Червоного Хреста при Європейському Союзі (Офіс ЧХ при ЄС) доносить голос 27 національних товариств у Європейському Союзі (ЄС), Норвезького Червоного Хреста й Ісландського Червоного Хреста.

Це дипломатичне представництво, фінансовим забезпеченням і трудовими ресурсами якого займаються його члени. Діючи під егідою Офісу ЧХ при ЄС, члени поширюють послідовний посил по всьому Європейському Союзі. Як допоміжні органам державної влади у гуманітарній сфері, національні товариства формують політику щодо ЄС у відповідних країнах. Офіс Червоного Хреста при ЄС представляє інтереси та досвід своїх членів перед особами, які приймають рішення, і зацікавленими сторонами, підтримує зв'язок з установами ЄС і організаціями громадянського суспільства у Брюсселі.

Офіс ЧХ при ЄС прийняв Стратегію Червоного Хреста при ЄС 2022-2027, яка узгоджується із Стратегією МФЧХ 2030. У своїй взаємодії з ЄС, Офіс ЧХ при ЄС прагне сприяти позитивним змінам в ЄС та за кордоном, взаємодіючи з Європейським Союзом на основі **п'яти стратегічних пріоритетів**, визначених ЄС у своєму політичному порядку денному до 2024 року:

- Європейський зелений курс
- Економіка, що працює для людей
- Європа, придатна для цифрової сфери
- Просування європейського способу життя
- Сильніша Європа у світі

Наступні п'ять років ми продовжуватимемо нарощувати зусилля із захисту та реагування на потреби вразливих осіб та спільнот у партнерстві з ЄС

[Стратегія Червоного Хреста при ЄС 2022-2027](#)

Мета:

Заручитись підтримкою на рівні Європейського Союзу для роботи Червоного Хреста із вразливими категоріями осіб у межах та поза межами ЄС.

Бачення:

Червоний Хрест продовжує бути унікальним, надійним і авторитетним партнером інституцій ЄС з точки зору політичного діалогу та програмування. Він виступає колективним голосом та діє в інтересах вразливих осіб у всьому ЄС і у всьому світі.

Цілі:

- **Посилити** вплив Червоного Хреста на політику ЄС, законодавство і практики шляхом посилення зусиль з адвокації та комунікації у Брюсселі та у державах-членах ЄС.
- **Збільшити** ресурси ЄС для внутрішньої та міжнародної роботи через покращену співпрацю, комунікацію та обмін знаннями щодо програм ЄС.
- **Сприяти** членам Офісу ЧХ при ЄС щодо питань, пов'язаних з ЄС, шляхом моніторингу правової та політичної системи, у якій вони працюють.

Стратегічні цілі:

Наступні п'ять років Офіс ЧХ при ЄС висвітлюватиме гуманітарні наслідки політики ЄС щодо потреб вразливих осіб та спільнот, відповідно до п'яти глобальних викликів, визначених у Стратегії МФЧХ 2030. На основі досвіду членів Офісу ЧХ ЄС, Офіс ЧХ ЄС буде просувати заходи політики ЄС, програми і практики для задоволення зростаючих потреб у межах та за межами ЄС.

ТОВАРИСТВО ЧЕРВОНОГО ХРЕСТА УКРАЇНИ: ГУМАНІТАРНА ДИПЛОМАТІЯ І АДВОКАЦІЯ ПІД ЧАС ВІЙНИ

Товариство виконує допоміжну роль по відношенню до органів державної влади в гуманітарній сфері. Грунтуючись на віковому досвіді гуманітарної діяльності, ТЧХУ посилив свої спроможності з адвокації у найважчі часи війни. Адвокація в інтересах вразливих осіб посеред зростаючого рівня і масштабу гуманітарної кризи вимагає швидкої взаємодії з різними зацікавленими сторонами з боку громадянського суспільства, національної та міжнародної спільноти. Товариство Червоного Хреста України співпрацює з 35 національними товариствами в інших країнах на основі укладених угод про співпрацю. Особлива увага приділяється співробітництву з міжнародними організаціями та фондами, як-от Представництвом ООН в Україні, ЮНІСЕФ, Фондом ООН у галузі народонаселення, Генеральним директором Європейського цивільного захисту та операцій з гуманітарної допомоги, Всесвітньою продовольчою програмою ООН, Німецьким товариством міжнародного співробітництва, Всесвітньою організацією охорони здоров'я, Управлінням Верховного комісара ООН у справах біженців та інші, для підтримки гуманітарної діяльності ТЧХУ.

Зусилля з адвокації ТЧХУ спрямовані на забезпечення сталого реагування з акцентом на допомозі найбільш вразливим верствам населення та охопленні віддалених районів на підконтрольній Уряду України території. Для досягнення довгострокових гуманітарних цілей і здійснення операцій високого рівня, Товариство Червоного Хреста України керується **Стратегією гуманітарної адвокації і дипломатії 2023-2027**, яка окреслює його адвокаційні та дипломатичні цілі для місцевого, національного та міжнародного залучення, а також включає компоненти розбудови потенціалу.

Стислий огляд Стратегії гуманітарної адвокації і дипломатії ТЧХУ доступний за [посиланням](#).

Головна мета цієї стратегії полягає у тому, щоб дати змогу ТЧХУ більш ефективно задовольняти гуманітарні потреби населення України завдяки його допоміжній ролі органам державної влади у гуманітарній сфері, привнести практичне втілення локалізації у регіональній та глобальній адвокації Міжнародного руху, а також наростити потенціал та стійкість ТЧХУ у сфері гуманітарної дипломатії.

СТРАТЕГІЯ ВКЛЮЧАЄ ТРИ ВЗАЄМОПОВ'ЯЗАНІ ЦІЛІ:

Ціль I: Позиціонувати ТЧХУ як найкращого партнера для органів державної влади в гуманітарній сфері.

Ціль II: Підтримувати та сприяти гуманітарній адвокації та дипломатії на національному, регіональному та глобальному рівнях.

Ціль III: Розбудовувати потенціал та забезпечити стабільність ресурсів для гуманітарної дипломатії та адвокації ТЧХУ.

Для інформування ширшої громадськості про все більш зростаючу кількість заходів, що підпадають під категорію гуманітарної діяльності, ТЧХУ надсилає міжнародний дайджест сотням зацікавлених сторін на щоквартальній основі. Дана публікація покликана інформувати наших партнерів та зацікавлених сторін про нашу діяльність та плани у сфері гуманітарних операцій та дипломатії. У дайджесті наведено найкращі практики партнерських національних товариств, ключові події гуманітарної дипломатії та заходи, пов'язані з адвокацією.

[1 KB.2024](#)

[2 KB. 2024](#)

[3 KB. 2024](#)

[4 KB. 2024](#)

Товариство Червоного Хреста України приділяє особливу увагу **участі та представництві на різноманітних платформах і форумах, що стосуються України, де провідну роль грають МКЧХ, МФЧХ та інші актори Міжнародного руху.** Так, ТЧХУ забезпечив свою присутність на 34-й Міжнародній конференції Червоного Хреста і Червоного Півмісяця, виступивши із заявою на 7 супутніх заходах, провів 3 спільних сайд-івенти і 26 двосторонніх зустрічей. Збільшуючи загальне представництво ТЧХУ на ключових дипломатичних форумах, що стосуються України, таких як Міжнародна конференція з питань відновлення України та її сайд-івенти, ТЧХУ організував парламентський прийом з назвою “Соціальне відновлення України – локальний підхід” у німецькому Бундестазі у червні 2024 року.

ТЧХУ віддає пріоритет напрацюванню доказових документів позиціонування та рекомендацій з питань гуманітарного реагування в Україні, при цьому забезпечуючи, щоб погляди різних місцевих акторів були належно враховані та інтегровані у міжнародні наративи про гуманітарні потреби в Україні.

Товариство Червоного Хреста України на 34-ій Міжнародній конференції Червоного Хреста і Червоного Півмісяця. Жовтень 2024 року, Женева, Швейцарія. Фото: ТЧХУ.

ПОЗИЦІЙНИЙ ДОКУМЕНТ ТЧХУ ЩОДО ЛОКАЛІЗАЦІЇ

ТЧХУ, як найбільша місцева гуманітарна організація, яка історично працює як в зонах конфлікту, так і поза ними, має унікальну можливість висловлювати свою думку щодо розвитку процесів локалізації. З 2014 року в країні спостерігається дедалі більша локалізація допомоги, завдяки розвинутому громадянському суспільству, яке переорієнтовує частину своєї діяльності на гуманітарну роботу. Задля забезпечення більшої ефективності та меншої ієрархічності гуманітарної діяльності, ТЧХУ активно просуває порядок денний з локалізації. ТЧХУ визначив свої цілі з локалізації гуманітарної допомоги у нинішніх умовах в Україні, а також у рамках Міжнародного руху Червоного Хреста і Червоного Півмісяця.

ПОЗИЦІЙНИЙ ДОКУМЕНТ ТОВАРИСТВА ЧЕРВОНОГО ХРЕСТА УКРАЇНИ ЩОДО ЛОКАЛІЗАЦІЇ

Цей позиційний документ розкриває бачення Товариства Червоного Хреста України (далі – ТЧХУ) щодо локалізації, викладене в його Єдиному плані на 2023-2025 роки. У документі визначаються цілі ТЧХУ щодо локалізації допомоги в умовах в Україні, а також у рамках Міжнародного руху Червоного Хреста і Червоного Півмісяця (далі – Рух).

У позиційному документі розглядається унікальність ТЧХУ серед місцевих гуманітарних організацій, що відображається наявністю допоміжної ролі до державних органів влади у гуманітарній сфері, а також аналізується його особлива роль під час міжнародного збройного конфлікту як Національного товариства. У ньому детально описано, як ТЧХУ, як найбільша та найстаріша гуманітарна організація України, набула досвіду діяльності в умовах конфлікту з 2014 року та пройшла власний процес нарощування потенціалу та організаційного розвитку. Обидва ці аспекти можуть мати цінність для сотень новостворених місцевих організацій сьогодення. Український контекст був ключовим для Руху, щоб випробувати на практиці своє розуміння локалізації та комплементарності, включено із запуском програми "Посилення координації та співробітництва Руху" та реалізацією Угоди про координацію Руху з метою колективного впливу, також відомої як Севільські угоди 2.0¹.

Таким чином, ТЧХУ формулює своє бачення у сфері локалізації за такими ключовими напрямками:

- **Зміцнення комплементарності Руху:** ТЧХУ бачає необхідність і можливість посилити свою центральну роль як Національного товариства України, а отже, і Руху в цілому. Окрім того, ТЧХУ бачає потенціал для розширення співпраці з МПЧХ, МКЧХ та ПНТ² з метою вдосконалення партнерства та розподілу ресурсів. У той же час, ТЧХУ визнає порівняльну перевагу різних учасників Руху, виходячи з конкретних ролей і компетенцій кожного компонента відповідно до Женевських конвенцій і Додаткових протоколів до них, а також Статутів Руху, відзначаючи, що як місцеві, так і міжнародні складові Руху можуть зробити унікальний і важливий внесок у ситуаціях збройного конфлікту та інших проявів насильства.
- **Координація:** Окрім партнерів по Руху, ТЧХУ розвиває стратегічне партнерство з місцевими НУО, МНУО та установами ООН, щоб зміцнити свою роль у вдосконаленні гуманітарної координації, у тому числі через локальні системні керівні цілі кластерів ООН і координаційними платформами з відновлення; використовуючи як свою допоміжну роль органам державної влади України в гуманітарній сфері, так і мережу своїх осередків для залучення територіальних громад та відповідних органів влади до співпраці.
- **Нарощування потенціалу на місцевому рівні:** ТЧХУ десятиліттями працює на національному, регіональному та місцевому рівнях завдяки потужній мережі волонтерів і співробітників по всій Україні. Спираючись на цей досвід децентралізації своєї діяльності, ТЧХУ планує співпрацювати з такими ключовими зацікавленими сторонами, як Форум НУО, над тим, як взаємодіяти з місцевими гуманітарними організаціями та надавати власний досвід для більш систематичної підтримки нарощування потенціалу, організаційного розвитку та переходу від надання надзвичайної допомоги до надання сталих, прозорих та якісних послуг.

¹ Strengthening Movement Coordination and Cooperation (SMCC), Movement Coordination for Collective Impact Agreement (Seville Agreement 2.0)

² Міжнародна Федерація Червоного Хреста і Червоного Півмісяця (МФЧХ), Міжнародний Комітет Червоного Хреста (МКЧХ), Партнерські національні товариства (ПНТ)

БАЧЕННЯ ЛОКАЛІЗАЦІЇ ТЧХУ В УКРАЇНІ НА 2023-2025 РР. ВКЛЮЧАЄ В СЕБЕ:

- Збільшення інвестицій гнучкого та **багаторічного фінансування** в довгострокові місцеві рішення під керівництвом ТЧХУ, які включають внески в стійкі бізнес-моделі та інструменти збору коштів (5-10% з бюджетів).
- Поступове зменшення **операційних та адміністративних витрат** МФЧХ і Партнерських національних товариств, забезпечуючи, щоб 90% фінансування надходило безпосередньо до ТЧХУ.
- **Партнери по Руху** мають забезпечити обмін досвідом з ТЧХУ та належне поступове скорочення технічного персоналу і робочих груп, створених у 2023 році.
- **Фінансування** повинно спрямовуватися через відповідні програми та згідно з Єдиним планом, а не через створення великої кількості окремих проєктів, що дозволить раціоналізувати необхідну звітність.
- **Усі партнери ТЧХУ** (Рух та інші) повинні підтримувати організаційний розвиток ТЧХУ при реалізації довгострокових проєктів.
- Усі організовані **форуми та дискусії** щодо України та ТЧХУ повинні бути погоджені, а ТЧХУ належним чином поінформований, щоб мати достатній час для розгляду своєї участі.
- Партнери по Руху мають розглядати і підтримувати ТЧХУ як **пріоритетну організацію** для отримання фінансування, яке буде використано на задоволення потреб в Україні.

Міжнародний конфлікт в Україні триває вже третій рік, зусилля з адвокації Товариства Червоного Хреста України, а також його спрямований на розвиток підхід до Відновлення і Відбудови України, покликаний заповнити виявлені прогалини між наданням гуманітарної допомоги та довгостроковою реабілітацією спільнот, які є першочерговими жертвами конфліктів. Товариство Червоного Хреста України прагне сприяти умовам досягнення миру та закласти основи для довгострокового розвитку і забезпечення стійкості.

ГУМАНІТАРНА ДИПЛОМАТІЯ ТА АДВОКАЦІЯ В УКРАЇНІ

На додаток до безпрецедентного гуманітарного реагування в Україні, Товариство Червоного Хреста України приділило першочергову увагу взаємодії з локальними гуманітарними акторами та систематичному наданню експертних знань для підтримки розбудови їх потенціалу, організаційного розвитку, переходу від надзвичайної допомоги до надання стійких, підзвітних та якісних послуг. Як найбільший і найстаріший гуманітарний актор в Україні, ТЧХУ має на меті зміцнити екосистему громадянського суспільства України, посилюючи локальні неурядові організації, сприяючи гуманітарній координації на локальному рівні за допомогою розвитку стратегічного партнерства з місцевими НУО, міжнародними НУО та установами ООН. Так, у 2023 році ТЧХУ у співробітництві з національними та міжнародними НУО офіційно започаткував **Альянс українських організацій громадянського суспільства (Альянс українських ОГС)**, схваливши **Маніфест** у вересні 2023 року.

МАНІФЕСТ

Базовий документ, що інформує про об'єднання українських організацій громадянського суспільства шляхом залучення активних громадських організацій

АЛЬЯНС УКРАЇНСЬКИХ ОГС

Заклик до об'єднання зусиль гуманітарного та громадського секторів для створення Альянсу українських організацій громадянського суспільства

Повномасштабне вторгнення на території України спричинило багато викликів та дало поштовх для росту великої кількості українських гуманітарних та волонтерських організацій і благодійних фондів, щоб справитися з наслідками війни і подолати гуманітарну кризу. Організації громадянського суспільства (ОГС) відіграли значну лідерську роль у практичному реагуванні, особливо у перші місяці повномасштабного вторгнення, виявили свою спроможність діяти швидко, ефективно, використовуючи напрацьовані горизонтальні зв'язки, та спільно з місцевою та національною владою долати виклики та відповідати на потреби населення.

Війна триває і реагування на гуманітарну кризу має змінитися і стати більш структурованим та витривалим.

Роль українських неурядових організацій у гуманітарному реагуванні має бути зміцнена, коли ми об'єднаємо наші зусилля, разом і у тісній співпраці з державними органами влади, донорськими структурами, ООН та міжнародними організаціями. Це посилить присутність українського громадянського суспільства в існуючих структурах гуманітарної архітектури і надасть спроможність для довготривалої дії для подолання кризи, пов'язаної з війною.

Після проведення низки зустрічей з ініціативними українськими неурядовими організаціями у 2023 році, було схвалено рішення зробити Заклик до Дії та об'єднатись у Альянс для формування і розвитку:

Координації та Партнерства, Адвокації, Розбудови Спроможності НУО, Цивільного Захисту.

Маніфест про створення Альянсу українських ОГС

Альянс українських організацій громадянського суспільства

Загальнонаціональна мережа з **16 виключно українських організацій громадянського суспільства**, створена для координації зусиль у реагуванні на наслідки війни та вирішенні гуманітарної кризи в Україні. Альянс українських організацій громадянського суспільства підтримує місцеве лідерство у гуманітарних зусиллях та зусиллях з відновлення.

Альянс Українських Організацій
Громадянського Суспільства

СПІЛЬНОТА ВИСТУПАЄ ЯК:

Ініціативна група – відстоювання важливих для сектору питань на національному та глобальному рівнях;

Аналітичний осередок – розробка інноваційних підходів для забезпечення повноцінної локалізації;

Платформа діалогу – зміцнення партнерств для досягнення спільних цілей.

Альянс українських ОГС сприяє і у своїй діяльності керується такими цінностями:

Інклюзивна транспарентність

Відданість відкритості та доступності, забезпечення легкого сприйняття інформації усіма елементами українського суспільства, включно із уразливими групами.

Орієнтоване на майбутнє бачення

Наголос на довгостроковому плануванні, яке передбачає різноманітні сценарії, зберігаючи фокус на конкретних цілях і поточних потребах українського суспільства.

Розширення прав і можливостей на локальному рівні

Поступовий перехід від міжнародної підтримки до реагування на місцях, зміцнення місцевого потенціалу України для подолання криз та викликів.

Альянс українських ОГС відстоює сталу культурну зміну практик у гуманітарній системі, вкладаючи місцеве реагування в основу гуманітарного реагування.

У Стратегії місцевого лідерства у реагуванні (2024-2029), особливий

акцент зроблено на розширенні можливостей місцевого лідерства у реагуванні на кризу, переходячи від відносин «зверху-вниз» до моделі спільного лідерства і відповідальності, через змістовну участь у розробці заходів реагування і прийнятті рішень, обмін інформацією і доступ до нових потоків фінансування.

Один з прикладів зусиль з гуманітарної адвокації – захід «Розширення можливостей локалізації в Україні для довгострокової стійкості», організований спільно з Альянсом українських організацій громадянського суспільства у рамках П'ятої зустрічі високопосадовців з гуманітарних питань щодо України. Дискусія проходила у форматі відкритого обговорення в Info Hub при Європейському парламенті в Брюсселі, що об'єднала понад 70 представників міжнародних організацій, високопосадовців ЄС і урядових структур. Учасники зосередилися на необхідності поєднання гуманітарних та розвиткових зусиль, що дозволить створювати довгострокові рішення, орієнтовані на місцеві ініціативи. Значна увага була приділена розширенню можливостей місцевого лідерства у процесах відновлення та розвитку.

Супутній захід «Розширення можливостей локалізації в Україні для довгострокової стійкості». Січень 2025 року, Брюссель. Фото: ТЧХУ.

**ВІДДІЛ ГУМАНІТАРНОЇ ДИПЛОМАТІЇ
ДЕПАРТАМЕНТ СТРАТЕГІЧНОГО ПАРТНЕРСТВА ТА МІЖНАРОДНИХ ЗВ'ЯЗКІВ
НАЦІОНАЛЬНИЙ КОМІТЕТ
ТОВАРИСТВО ЧЕРВОНОГО ХРЕСТА УКРАЇНИ
Київ, вул. Ділова 3, 03150
international@redcross.org.ua**